

enda brjóti slík endurnotkun ekki í bág við önnur gildandi fyrirmæli. Í slíkum tilvikum skal ævinlega láta ný lok á ílátin.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 30. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast gildi 1. júní 1969.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. maí 1969.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 50.

16. maí 1969.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja
nr. 30 16. maí 1966.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er að ávísa með lyfseðli (eða annarri læknisávísun) efnunum, sem ætluð eru til iðnaðar eða annarra verklegra nota. Um útlát eiturefna fer samkvæmt lögum um eiturefni og hættuleg efni nr. 85 30. desember 1968.

2. gr.

Í stað eftirfarandi setningar í 3. gr. f-lið reglugerðarinnar: „Hljóði lyfseðill á nautnalyf, sbr. 6. gr., skal hlutaðeigandi framvísa nafnskirteini við afhendingu lyfsins og nafnnúmerið ritað á lyfseðilinn“, komi ný setning svo hljóðandi: Hljóði lyfseðill á eftirritunarskylt lyf, sbr. 6. gr., skal hlutaðeigandi, við afhendingu lyfsins framvísa nafnskirteini eða öðrum gögnum, er óvæfengjanlega sýna nafnnúmer hans, og skal nafnnúmerið ritað á lyfseðilinn.

3. gr.

Aftan við 4. gr. c-lið komi eftirfarandi setning:

Eftirrit símalyfseðla skal varðveita í lyfjabúðum í eitt ár frá ritun þeirra. Að þeim tíma liðnum skal brenna þau eða eyðileggja á tryggilegan hátt.

4. gr.

4. gr. d-liður orðist svo:

Símalyfseðilseyðublað má einungis nota til þess að rita lyfseðil, sem lesinn hefur verið í síma.

5. gr.

5. gr. c-liður orðist svo:

Fyrirspurnir varðandi vafatriði við afgreiðslu lyfja samkvæmt lyfseðli skulu gerðar af lyfsala eða lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi). Allar breytingar eða leiðréttingar, sem gerðar eru á lyfseðli í samráði við útgefanda, skulu ritaðar greinilega á lyfseðilinn. Í slíkum tilvikum skal og sá, er fyrirspurn gerir, merkja lyfseðilinn dagsetningu og fangamerki sínu.

6. gr.

6. gr. b-liður orðist svo:

Þeim lyfjum, svo og söltum þeirra, er nú verða talin, má ekki ávísast einstaklingi í einu í meira magni en hér greinir:

Amphetaminum, Dexamphetaminum NFN, Methamphetaminum NFN og önnur skyld og álíka hættuleg efni: 150 mg.
Methylphenidatum NFN: 300 mg.

7. gr.

Á eftir 8. gr. n-lið 3. tölulið komi nýr töluliður, 4. töluliður, svo hljóðandi:
Geta skal fyrningartíma þar sem við á.

8. gr.

Skýringargreinin við 9. gr. a-lið fellur niður.

9. gr.

10. gr. a-liður reglugerðarinnar breytist svo:

1. Eftirtalin lyf bætast við:

Acidum metritrizoicum
Clofenotanium, ef styrkleiki fer fram úr 10%
Rotenonium

2. Í stað „Guanethidinum“ kemur: Guanethidini phosphas.

3. Lyfið Anautinum CMS fellur brott.

4. Skammstöfunin NFN fellur brott aftan við eftirtalin lyf:

Acetazolamidum
Methiodalum
Pentanitrolum
Theophyllaminum

5. Skammstöfunin CMS fellur brott aftan við eftirtalin lyf:

Acidum jopanoicum
Probenecidum
Propyphenazonum

10. gr.

11. gr. breytist svo:

1. Við greinina bætast eftirtalin lyf:

Chloralodolum
Imipraminum
Mestranolum
Norethisteronum
Phenoximethylpenicillinum
Selensambönd, ólífræn, önnur en selensúlfið.

2. Heiti eftirtalinnna lyfja breytast sem hér segir:

Amisometadinum NFN í Amisometradinum NFN
Benzylpenicillinum í Benzylpenicillinum
Cyanoacetohydrazidum í Cyacetacidum
Streptoduacinum NFN í Streptoduocinum NFN
Triabendazolium í Thiabendazolium.

3. Lyfið Pencillinum fellur brott.

4. Skammstöfunin NFN fellur brott aftan við eftirtalin lyf:

Benzhexolum
Liothyroninum
Methylergometrinum
Phenylbutazonum
Polymyxinum
Primidonum
Propanthelinum
Sulfamethoxypyridazinum
Thiamazolum.

5. Skammstöfunin CMS fellur brott aftan við lyfið Thebaconum.

11. gr.

Í 16. gr. reglugerðarinnar kemur í stað orðanna „sbr. reglugerð nr. 136 18. nóvember 1955“ sbr. reglugerð nr. 242 14. nóvember 1966.

12. gr.

Í viðauka 1, undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja, sbr. 14. gr. b, komi nýr liður svo hljóðandi:

Lyf, jurtalyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Hexylresorcinolum	Töflur, er innihalda 5 mg eða minna		Sucrets MSD

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 23. gr. lyfsölugaga nr. 30 29. apríl 1963, gengur þegar í gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. maí 1969.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 102 10. maí 1965,
um vaxtabréfalán Iðnlánasjóðs.

1. gr.

1. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Iðnlánasjóði er heimilt að gefa út sérstakan flokk vaxtabréfa í þeim tilgangi að breyta í föst lán lausaskuldum starfandi iðnfyrirtækja, sem hafa ekki fengið viðunandi lán til langs tíma til framkvæmda, sem þau hafa ráðizt í, enda séu lausaskuldir þessar umfram eðlileg rekstrarlán, miðað við veltufjármuni fyrirtækisins. Þessara lána njóta aðeins þau fyrirtæki, sem skylt er að greiða Iðnlánasjóðsgjald samkvæmt ákvæðum laga um Iðnlánasjóð.